

Univerzita Karlova v Praze - Pedagogická fakulta
Katedra dějin a didaktiky dějepisu
M. D. Rettigové 4, 116 39 Praha 1

Posudek bakalářské práce

Autor, název, místo, vedoucí práce, rok, rozsah práce:

Ivo Fajmon, *Pohled do života vlastence Františka Bílého*, vedoucí práce PhDr. Jiří Hnilica, KDDD, PedF UK, 2014, 51 stran + přílohy.

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.		X		
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.		X		
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .		X		
Struktura práce je vyvážená a logická.		X		
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .		X		
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .		X		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .	X			
Autor správně cituje .	X			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).		X		

Celkové hodnocení (slovně)

Bakalářská práce Ivo Fajmona se věnuje významné (a opopíjené) postavě českého spisovatele a školního inspektora Františka Bílého. Od původního záměru akcentovat ve své studii právě druhou z Bílého charakteristik, autor v průběhu práce upustil a v předkládané podobě usiluje předložit čtenáři Bílého „přínos české kultuře a společnosti, částečně zprostředkovat náhled do jeho myšlení“ (s. 5). Výsledkem je tedy práce skládající se ze tří kapitol, vcelku logicky strukturovaných. Od obecného kontextu (který se detailně věnuje otázce školství, byť to pro vlastní práci není tak důležité) se autor dostává k životu a dílu F. Bílého (založeno především na „posmrtné vzpomínce“ od J. Kabelíka. Nejzajímavější je na tomto místě jistě část o Bílého nařčení z „rakušanství“ a jeho obhajoba, přičemž by si toto téma však zasloužilo podrobnější analýzu. Poslední kapitola se pak věnuje rozboru primárních pramenů, které Fajmon čerpal z Bílého pozůstalosti v LA PNP. Především Bílého deníky jsou pramenem, na který autor velmi dobře poukázal. Souhrně lze říci, že je nutno pozitivně hodnotit fakt, že se Ivo Fajmon dokázal vyvarovat zásadnímu úskalí a to jest „utonutí“ v rozsáhlé Bílého osobní pozůstalosti, dopracoval se vcelku čtivě napsané ucelé práce, která jistě splňuje všechny nároky kladané na podobný typ závěrečných prací. Současně však – snad z důvodu časových – zůstal pouze na počátku textu, který by život a dílo „českého vlastence Františka Bílého“ vřadil do kontextu doby a dostatečně jej i vysvětlil. Snad tak učiní v budoucnosti. Práci k obhajobě doporučuji.

Navržená známka: **velmi dobře.**

27. srpna 2014

PhDr. Jiří Hnilica, Ph.D.